

Wyrok z dnia 28 czerwca 2001 r.

I PKN 515/00

Rejestr usług medycznych (art. 32e ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, Dz.U. Nr 91 poz. 408 ze zm.) funkcjonujący w szpitalu jako system ewidencyjno-informatyczny nie jest zakładem opieki zdrowotnej ani pracodawcą w rozumieniu art. 3 KP, wobec czego przejęcie części zadań tego rejestru przez kasy chorych na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 661 ze zm.), bez przejęcia składników majątkowych i pomieszczeń, nie uzasadnia stwierdzenia, że pracownicy tego rejestru stali się pracownikami kas chorych z mocy art. 23¹ KP.

Przewodniczący SSN Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Sędziowie: SN Roman Kuczyński (sprawozdawca), SA Kazimierz Josiak.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2001 r. w sprawie z powództwa Pawła S. i innych przeciwko Szpitalowi Powiatowemu w Ż. i K.-P. Regionalnej Kasie Chorych w B. o zapłatę, na skutek kasacji K.-P. Regionalnej Kasie Chorych od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 4 października 1999 r. [...]

z m i e n i ł zaskarżony wyrok i poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Szubinie z dnia 26 kwietnia 1999 r. [...] w ten sposób, że powództwo Pawła S., Jerzego K., Aliny P., Wandy B., Zbigniewa D., Wandy W., Bogdana Ś., Marii Ś. i Elżbiety P. oddalił,
nie obciążył powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Powodowie wniesli o uznanie za bezskuteczne wypowiedzeń umów o pracę dokonanych przez pozwany Szpital Powiatowy w Ż., doręczonych im 25 stycznia 1999 r., a nadto o ustalenie, że z dniem 1 stycznia 1999 r. nowym pracodawcą po-

wodów - z mocy prawa - stała się pozwana K.-P. Regionalna Kasa Chorych w B. W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, że pismem z dnia 22 stycznia 1999 r., doręczonym im 25 stycznia 1999 r., pozwany Szpital wypowiedział powodom umowy o pracę zawarte na czas nieokreślony, a powodowie wypowiedzenia te uważają za bezpodstawne. Powodowie podnieśli, że - zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 661) - z dniem 1 stycznia 1999 r. Rejestr Usług Medycznych w Ż. stał się instytucją podległą K.-P. Regionalnej Kasie Chorych. Powodowie podali, że Rejestr Usług Medycznych w Ż. wykonuje wszystkie zadania nałożone nań w art. 32e ust. 1 i ust. 4 oraz art. 32f ust. 1 powołanej wyżej ustawy i żadnej podstawy prawnej do przerwania jego działalności nie ma.

Pozwany Szpital Powiatowy w Ż. wniósł o oddalenie powództwa, przecząc zarzutowi stawianemu przez powodów, jakoby dokonanie w dniu 25 stycznia 1999 r. wypowiedzeń umów o pracę było nieuzasadnione. Wypowiedzeń, zdaniem pozwanego, dokonano skutecznie i według wymogów prawa, a wypowiedzenia te podyktowane były zmianami organizacyjnymi i przyczynami ekonomicznymi, gdyż - ze względów organizacyjnych i ekonomicznych - pozwany Szpital nie ma możliwości dalszego zatrudniania powodów. Zdaniem pozwanego Szpitala Powiatowego w Ż., przyczyna wypowiedzeń umów o pracę jest konkretna, rzeczowa i uwzględnia słuszny interes zakładu pracy, jakkolwiek - dodaje pozwany - będąc zainteresowany dalszym losem powodów, interweniował on w dniach 11 i 12 stycznia 1999 r. w sprawie powodów u pełnomocnika K.-P. Regionalnej Kasy Chorych.

Pozwana K.-P. Regionalna Kasa Chorych w B. wniosła również o oddalenie skierowanego przeciwko niej powództwa. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podała, że bezsporny jest fakt, że na mocy art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw, zadania związane z rejestrem usług medycznych z dniem 1 stycznia 1999 r. stały się zadaniami kas powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego. Oznaczało to, że od 1 stycznia 1999 r. kasy chorych gromadzą dane i informacje o usługach medycznych przekazane im przez podmioty świadczące te usługi. Jednakże - nałożenie zadań na określony podmiot nie stanowi automatycznie przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę w rozumieniu art. 23¹ KP, albowiem przez przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę rozumie się przejście zakładu w sensie przedmiotowym, a przejście takie ma miejsce wówczas, gdy do innego pracodawcy

przechodzą składniki majątkowe, z którymi związane było zatrudnienie pracowników. Zatem - wywodziła pozwana Kasa Chorych - nie nastąpiło tu przejęcie części zakładu pracy przez pozwaną K.-P. Regionalną Kasę Chorych. Zdaniem pozwanej, skoro nie nastąpiło przejęcie części Szpitala Powiatowego w Ż. w rozumieniu art. 23¹ KP, to żądanie powodów jest pozbawione podstaw prawnych.

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 1999 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Szubinie ustalił, że powodowie stali się z dniem 1 stycznia 1999 r. pracownikami pozwanej K.-P. Regionalnej Kasy Chorych w B. i uznał za bezskuteczne wypowiedzenie powodów umów o pracę dokonane przez pozwanego Szpitala Powiatowego w Ż.

Sąd Rejonowy ustalił, że Zespół Opieki Zdrowotnej w Ż. już w 1996 r. wytypowany został przez Urząd Wojewódzki w B. do wprowadzenia systemu rejestru usług medycznych. Zespół Opieki Zdrowotnej w Ż. otrzymał od Wojewody B. środki finansowe na utworzenie Rejestru Usług Medycznych i już w lutym 1997 r. Rejestr Usług Medycznych rozpoczął ewidencjonowanie usług medycznych wykonywanych przez podmioty opieki zdrowotnej. Został on utworzony i pozostawał w strukturze organizacyjnej ZOZ-u w Ż. W tym czasie nie działały jeszcze kasy chorych i ewidencjonowanie usług medycznych służyło tylko Zakładowi Opieki Zdrowotnej, a obecnie, gdy kasy działają, rejestr usług medycznych nie jest potrzebny ani szpitalom, ani lecznictwu otwartemu. Rejestr Usług Medycznych nadal prowadzi swoim systemem ewidencję usług medycznych i diagnostycznych, ale pozwana Kasa Chorych płaci tylko za usługi, a za ewidencję usług nie płaci. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Ż., zarządzeniem Wojewody B. z dnia 10 listopada 1998 r. został przekształcony w kilka samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej - między innymi pozwanego Szpitala Powiatowego w Ż. oraz w Samodzielny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Ż. Statut pozwanego Szpitala Powiatowego w Ż. nie przewiduje już rejestru usług medycznych w jego strukturze ani w zakresie swojej działalności, ale w podziale Zakładu Opieki Zdrowotnej (ZOZ) Rejestr Usług Medycznych (RUM) przypadł faktycznie Szpitalowi. Pozwany Szpital Powiatowy w Ż. w dniu 25 stycznia 1999 r. wypowiedział powodom umowy o pracę, a jako przyczynę wypowiedzeń podał, iż zadania związane z prowadzeniem rejestru usług medycznych są zadaniami kas powszechnego ubezpieczenia społecznego i dalsze istnienie biura RUM w strukturze Szpitala Powiatowego w Ż. oraz jego funkcjonowanie dla celów samego Szpitala jest ze względów ekonomicznych niemożliwe. Pozwany Szpital Powiatowy w Ż., przed dokonaniem powodom wypowiedzeń umów o pracę, występował do poz-

wanej K.-P. Regionalnej Kasy Chorych w B. - powołując się na art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 661), aby przejęła ona Rejestr Usług Medycznych w Ż. Pozwana Kasa Chorych odmówiła przejęcia Rejestru Usług Medycznych w Ż. i odpowiedziała, że art. 16 ust. 2 tej ustawy nie określa obowiązku przejęcia pracowników wykonujących zadania z zakresu rejestru usług medycznych, a jedynie przewiduje, że od 1 stycznia 1999 r. zadania związane z prowadzeniem rejestrów usług medycznych będą wykonywane przez kasy oraz że ustawodawca nie określił sytuacji prawnej i statusu pracowników zatrudnionych dotychczas przy wykonywaniu zadań z zakresu prowadzenia rejestru usług medycznych i należy przyjąć, że status tych pracowników nie uległ zmianie na skutek przejęcia zadań przez kasy ubezpieczenia zdrowotnego. Pozwana Kasa Chorych zawarła (między innymi) z pozwanym Szpitalem Powiatowym w Ż. umowę o świadczenie usług medycznych i płaci pozwanemu Szpitalowi za wykonywanie tych usług. Pozwana Kasa Chorych prowadzi ewidencję usług medycznych we własnym zakresie, a zakres ten ustala opierając się o przepis art. 1 pkt 116 ustawy z dnia 18 lipca 1998 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 117, poz. 756). Nie przejęła ona Rejestru Usług Medycznych jako zorganizowanej całości i nie finansuje jego działalności, czyli prowadzonej przez niego ewidencji usług medycznych. Ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw (art. 16 ust. 1) na Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz na Wojewodów nałożony został obowiązek utworzenia - najpóźniej do 31 grudnia 1998 r. - rejestru usług medycznych opisanego szczegółowo w art. 32e nowelizowanej ustawy (tj. ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej), zaś ustęp 2 art. 16 tej ustawy stanowi, że z dniem 1 stycznia 1999 r. zadania związane z prowadzeniem rejestrów usług medycznych, o których mowa w art. 32 nowelizowanej ustawy, stają się zadaniami kas powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Zdaniem Sądu Rejonowego, tak wykładnia językowa, jak też celowościowa przepisów art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prowadzą do wniosku, że zorganizowane w zakładach opieki zdrowotnej rejestry usług medycznych, po wejściu w życie ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu społecznym, tj. od 1 stycznia 1999 r., należą do kas chorych.

Redakcja tych przepisów ujęta w tym samym artykule wskazuje na to, że rejestry usług medycznych miały być zorganizowane wcześniej niż kasy chorych - po to, aby jako w pełni zorganizowana i działająca już instytucja weszły w struktury tych kas z chwilą, gdy rozpoczną one swoją działalność. Zdaniem Sądu, interpretacja wyżej przytoczonych przepisów jednoznacznie wskazuje na to, że taki właśnie był zamysł ustawodawcy i kasa chorych nie może się nie zastosować do jego woli. Dodać wypada, że skoro ustawodawca wskazał dzień 31 grudnia 1998 r. jako ostateczny termin zorganizowania przedmiotowego rejestru (vide art. 16 ust. 1 powołanej ustawy), to byłoby nielogiczne wywodzić, że z dnia na dzień, bo już 1 stycznia 1999 r., instytucja ta miałaby być zbędna.

Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że skoro przejęcie rejestru usług medycznych reguluje w sposób szczegółowy powołanej wyżej ustawa, to rozważanie przepisu art. 23¹ KP uznać należy w niniejszej sprawie za niecelowe - zgodnie z zasadą, że przepis szczególny wyłącza przepis ogólny. Sąd Rejonowy w wyroku ustalił zatem, że powodowie z dniem 1 stycznia 1999 r. stali się pracownikami K.-P. Regionalnej Kasy Chorych w B. Konsekwentnie do powyższego ustalenia stwierdził, że w dniu 25 stycznia 1999 r., tj. w dniu dokonania powodom wypowiedzeń umów o pracę, pozwany Szpital Powiatowy w Ż. nie był pracodawcą powodów, a zatem nie mógł skutecznie rozwiązać z nimi stosunków pracy, skoro stosunki te nie łączyły już pozwanego Szpitala z powodami. Mając to na uwadze Sąd Rejonowy uznał za bezskuteczne wypowiedzenia umów o pracę powodom, dokonane przez Szpital Powiatowy w Ż.

Wyrokiem z dnia 4 października 1999 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy oddalił apelację pozwanego Szpitala Powiatowego w Ż. i K.-P. Regionalnej Kasy Chorych w B. Nie kwestionując ustaleń Sądu pierwszej instancji w przedmiocie utworzenia w 1997 r. w Zespole Opieki Zdrowotnej w Ż. Rejestru Usług Medycznych i przekształcenia tego Zespołu zarządzeniem Wojewody B. z dnia 10 listopada 1998 r., wydanym z mocy art. 36 w związku z art. 35 b ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 ze zm.), w pięć samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (w tym Szpitala Powiatowego w Ż.), jak również faktu, że z mocy art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 661 ze zm.) zadania rejestrów usług medycznych z dniem 1 stycznia 1999 r. stały się zadaniami powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego (kas chorych), Sąd drugiej instancji nie podzielił stanowiska Sądu Rejono-

wego, że przekazanie zadań na podstawie tego przepisu, oznaczało jednocześnie przejęcie tych rejestrów, ponieważ uznanie, że nastąpiło także przejęcie zakładu pracy czy też pracowników musi wynikać z wyraźnego uregulowania ustawowego i nie można go wyprowadzać z dorozumianej woli ustawodawcy. Powołując orzecznictwo Sądu Najwyższego zapadłe na tle stosowania ustawy z dnia 7 grudnia 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. Nr 95, poz. 425 ze zm.), Sąd drugiej instancji dopatrył się w ustalonym stanie faktycznym przesłanek do uznania, że nastąpiło przejęcie (przez Kasę Chorych) zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ § 1 KP. W rezultacie uznał wyrok Sądu pierwszej instancji - mimo wskazania innej podstawy prawnej - za odpowiadający prawu.

Powyższy wyrok zaskarżyła kasacją K.-P. Kasa Chorych, zarzucając naruszenie prawa materialnego - art. 23¹ KP przez uznanie, że przejęcie zadań rejestru usług medycznych jest tożsame z przejęciem zakładu pracy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja okazała się uzasadniona. Ustawa z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) w art. 7 ust. 1 daje definicję zakładu opieki zdrowotnej, a w art. 2 wymienia rodzaje zakładów opieki zdrowotnej, w art. 3 wymienia rodzaje świadczeń zdrowotnych, w rozdziale 2 (art. 20 - 26) zajmuje się szpitalami, a w rozdziale 3 innymi zakładami opieki zdrowotnej (art. 27 - 32d). W świetle uregulowań tych przepisów brak jest podstaw do uznania, że rejestr usług medycznych jest zakładem pracy w rozumieniu art. 3 KP. Już w wyroku z dnia 19 kwietnia 1979 r., I PR 16/79 (OSNC 1979 r. z. 10, poz. 205), Sąd Najwyższy uznał, że nie są zakładami pracy jednostki organizacyjne wchodzące w skład zespołu opieki zdrowotnej, chyba że w statucie tego zespołu przewidziane są - i w praktyce realizowane - dla kierowników tych jednostek organizacyjnych uprawnienia do nawiązywania, zmiany i rozwiązywania stosunku pracy. Wprawdzie przepis art. 23¹ § 1 KP dotyczy także części zakładu pracy, a temu pojęciu pozornie mógłby odpowiadać rejestr usług medycznych, jednakże powyższy wyrok został przywołany dla podkreślenia, że dla zachowania przesłanek z art. 23¹ § 1 KP istotne jest „przejęcie” zakładu pracy lub jego części i to zarówno w znaczeniu podmiotowym, jak i przedmiotowym.

Tymczasem z dodanego ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 661 ze zm.) rozdziału 3a „Rejestr Usług Medycznych” wynika, że świadczenia zdrowotne i związane z ich udzielaniem usługi w publicznych zakładach opieki zdrowotnej oraz podmioty udzielające świadczeń na zasadach określonych w art. 35 i 35a (zamawiania i zlecania świadczeń innym podmiotom niż publiczne zakłady opieki zdrowotnej) podlegają rejestrowaniu i monitorowaniu w systemie ewidencyjno-informatycznym (podkreślone SN), zwanym dalej „rejestrem usług medycznych”. Oznacza to ni mniej ni więcej, że rejestr usług medycznych nie jest zakładem opieki zdrowotnej w rozumieniu ustawy o zakładach opieki zdrowotnej ani jego częścią w rozumieniu art. 3 KP, a tylko systemem ewidencyjno – informatycznym, w którym wydawane są książeczki usług medycznych dla dokumentacji usługi medycznej, prowadzone są wykazy osób objętych rejestrem i podmiotów udzielających usługi oraz zlecających ich wykonanie, a gromadzone dane informacyjne mają być udostępnione naczelnym i centralnym organom administracji rządowej, wojewodom, organom samorządu terytorialnego, podmiotom, które utworzyły publiczne zakłady opieki zdrowotnej, podmiotom finansującym udzielanie tych usług oraz samorządom zakładów medycznych (art. 32f ust. 1). Rada Ministrów została upoważniona do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu i szczegółowych zasad udostępniania danych i informacji, o których mowa w wymienionym wyżej przepisie, lecz dotychczas z uprawnienia tego nie skorzystała. Dla realizacji celu, o którym mowa w art. 32e ust. 1 ustawy, utworzono centralny rejestr usług medycznych prowadzony przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, wojewódzki rejestr usług medycznych prowadzony przez wojewodę i terenowe rejestry usług medycznych prowadzone przez jednostki organizacyjne, wskazane przez wojewodę. Przepis art. 32e jest nadal zamieszczany w znowelizowanej ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, mimo że przepis art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej stanowił, że z dniem 1 stycznia 1999 r. zadania związane z prowadzeniem usług medycznych, o których mowa w art. 32e nowelizowanej ustawy stają się zadaniami kas powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153 ze zm.). Ta ostatnia ustawa wchodziła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., lecz jeszcze przed dniem jej wejścia w życie została ustawą z dnia 18 lipca 1998 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz o zmianie niektó-

rych ustaw (Dz.U. Nr 117, poz. 756 ze zm.) znowelizowana przez dodanie rozdziału 7a: „Przetwarzanie i ochrona danych”. Cel uzyskiwania i przetwarzania danych osobowych osób ubezpieczonych jest częściowo zbieżny z celem wymienionym w art. 32e ust. 1 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, lecz w stosunku do niego znacznie rozszerzony, przy czym dla realizacji tego celu nie jest tworzona w kasie chorych żadna jednostka organizacyjna. Jednocześnie po myśli art. 66 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym kasa chorych jest instytucją samorządową reprezentującą ubezpieczonych. Kasy chorych i zakłady opieki zdrowotnej funkcjonują w odrębnych systemach prawnych, odmiennie niż szkoły i placówki oświatowo-wychowawcze, których zdania określa ustawa z dnia 7 grudnia 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. Nr 95, poz. 425 ze zm.), zaś prawa i obowiązki nauczycieli ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.), która w art. 20 przewiduje sytuację rozwiązywania stosunku pracy w razie likwidacji szkoły i uprawnienia z tym związane, zaś utworzenie stanowisk nauczycielskich w nowo utworzonej szkole lub ich istnienie w placówce oświatowo-wychowawczej prowadzonej nadal przez inny organ zarządzający, uprawnia - w świetle powołanego przez Sąd drugiej instancji orzecznictwa Sądu Najwyższego - do uznania, że nastąpiło przejęcie zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ § 1 KP. Dlatego też zdaniem Sądu Najwyższego, przepis art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. nie jest dostateczną podstawą prawną do uznania, że Kasa Chorych została zobowiązana do przejęcia pracowników byłego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Ż. podzielonego na pięć zakładów opieki zdrowotnej, mimo tego, że w ramach jednego z nich do 31 grudnia 1998 r. funkcjonował system ewidencyjno-informatyczny, zwany „rejestrem usług medycznych”. Jeżeli zatem Zespół Opieki Zdrowotnej w Ż. de facto przestał istnieć, a działający w jego ramach Szpital przekształcony został w Szpital Powiatowy, w którego strukturze nie istnieje ani rejestr usług medycznych, ani nie istnieją środki finansowe na jego funkcjonowanie, to dalsze zatrudnienie powodów stało się zbędne, co uzasadniało wypowiedzenie im umów o pracę. Jednocześnie z materiału dowodowego wynika, że Kasa Chorych nie przejęła żadnego majątku rejestru usług medycznych w Ż., jego zasobów ani też z rejestru tego nie korzysta. Dane, do gromadzenia których została zobowiązana, rejestruje na podstawie kontraktów ze świadczy-dawcami usług medycznych.

Jeżeli zatem w rzeczywistości nie nastąpiło przejęcie przez Kasę Chorych części zakładu pracy - rejestru usług medycznych (czego dowodzi także podjęcie

przez Szpital Powiatowy w Ż. działań zmierzających do przekazania powodów Kasie Chorych dopiero w styczniu 1999 r. i dokonanie dopiero w tym miesiącu wypowiedzeń), brak jest podstaw do uznania, że pozwana Kasa Chorych stała się z mocy prawa pracodawcą powodów. Powyższe stwierdzenie prowadzi do uznania zasadności kasacji, a w konsekwencji do zmiany zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i oddalania powództwa.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy w oparciu o art. 393¹⁵ KPC orzekł jak w sentencji.

=====